

Milá pani riaditeľka a pani zástupkyňa,

už druhý rok dostávam týždenné správy od učiteliek o tom, ako sa deťom darí v škôlke. Ich opisy sú ako bio chlebík: výživné, zasycujúce a voňavé. Sú písané s láskou, tvorivosťou aj poznávaním rôznych hraníc. Z priložených fotiek, rozprávání detí a hlavne ich chuti sa do škôlky vrátiť je jasné, že pre deti aj pre rodičov je to veľký dar, mať také učiteľky aj takú škôlku.

Hľadala som možnosť, ako tento nevšedný prístup oceniť aj inak ako v medzidverí - cenu sv. Gorazda pre učiteľov som už nenašla, ale objavila som Cenu Zlatý Amos a napísala im: "Naše dieťa má výnimočnú učiteľku (aj kolektív je výborný ako taký) v špeciálnej materskej škôlke pre deti so sluchovým a rečovým znevýhodnením. Skôr ako by som dala zdôvodnenie ich výnimočnosti, mám otázku, či je možné nominovať aj ako skupina rodičov, keďže sa jedná o deti, ktoré ešte nepíšu, a tiež, či sa dá nominovať kolektív, alebo len jednotliviec. Lebo vskutku pri porovnaní rôznych škôlok sú tak aktívni, tvoriví, k deťom jemní, podporujúci ich samostatnosť a rozvoj na rôznych úrovniach, akoby u nich v škôlke už dávno reforma prebehla, a tým sa vymykajú stereotypným postupom bežných materských škôlok. Nenavrhujem ich zo sentimentu, ale za ich nadprácu v integrácii."

Odpovedali mi, že táto cena je len pre základné školy, a učelia sa dajú navrhnúť len v kategórii "učiteľ, na ktorého sa oplatí spomínať". Na jeseň sa nominuje, ocenenia sú na jar. Ak by ste však vedeli aj o nejakej inej forme, ako môžu rodičia oceniť výnimočnosť vašich učiteliek, píšem, lebo nie som s týmto názorom zďaleka jediná.

Ďakujem za Vašu prácu, a prajem vám krásny deň,
Hela Tužinská